

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

16. Dudum post &c. Concedit literas, & possessiones Templariorum
Fratribus Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani in Angliâ: anno 1322.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1321.

tiam, & benignam, de omnium & singulorum prædictorum Fratrum consilio supplicationi prædictæ, de speciali gratia duximus annuendum. Datum Avinion. 15. Calendas Septembris Pontificatus nostri anno quarto.

X V.
Ex Anecd.
Martene
Tom. I. col.
1368.

Sententia adversus errores Johannis de Polliaco : anno 1321.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis Filiis ad quos præsentis litera pervenerint, salutem & Apostolicam benedictionem.

VAs electionis Doctor eximus, & egregius Prædicator, cujus prædicatio mundum docuit univèrsam, præsumtuosam illorum audaciam refranar sollicitus, qui prudentiæ propriæ innitentes, in errores varios prolabantur, non plus sæpere quam oportet sapere, sed ad sobrietatem salubri doctrinâ suggestit, ut juxta sapientis eloquium quilibet suæ prudentiæ modum ponat. Sanè dudum cum dilectum filium Magistrum Johannem de Polliaco Sacræ Theologiæ Doctorem certis de causis, de Fratrum nostrorum consilio, ad nostram præsentiam vocavimus, fide digna ad nostrum relatio perduxit auditum, quod in quibusdam articulis tangentibus poenitentiae sacramentum, non sobrietate, sed perperam sapiebat: infra scriptos articulos periculosos continentes errores docens publicè in suis prædicationibus, & in scholis. Primum siquidem asserens quod

I. Confessi Fratribus habentibus licentiam generalem audiendi confessiones, tenentur iterum eadem peccata quæ confessi fuerant confiteri proprio sacerdoti.

II. Quod stante statuto *omnis utriusque sexus* edito in Concilio generali. Romanus Pontifex non potest facere quin Parochiani teneantur confiteri omnia peccata sua semel in anno proprio sacerdoti, quem dicit esse parochialem curatum: immò nec Deus posset hoc facere, quia, ut dicebat, implicat contradictionem.

III. Quod Papa non potest generalem potestatem audiendi confessiones, immò nec Deus, quin confessus habenti generalem licentiam teneatur iterum eadem peccata confiteri proprio sacerdoti, quem dicit esse, ut præmittitur, parochialem curatum.

Nos igitur volentes scire, si suggesta nobis veritatem haberent, articulorum copiam præmissorum eidem Magistro J. fecimus assignari, & ad defensionem sui audientiam sibi præbimus, tam in nostrâ, & dictorum Fratrum præsentia in consistorio, quam alias coram aliquibus ex ipsis Fratribus per nos ad hujusmodi deputatis. Verùm licet præfatus Magister dictos articulos, & contenta in ipsis defendere niteretur, assererat tamen se paratum credere in præmissis, & aliis ea, quæ credenda, & tenenda esse sedes Apostolica diffiniret. Nos igitur attendentes, quod dictorum articulorum assertio, prædicatio, & doctrina redundare poterant in multarum perniciem animarum, ipsos per plures Magistros nihilominus examinari fecimus diligenter, nos ipsi, & cum dictis Fratribus collationem solertem habuimus super ipsis, per quas quidem collationem, & examinationem super hoc perhibitas, comperimus prædictos articulos doctrinam non sanam, sed

periculosam multum, ac veritati contrariam continere, quos etiam articulos omnes & singulos idem Magister J. veris sibi rationibus opinioni suæ dudum habitæ contrariis demonstratis in Consistorio revocavit, asserens se credere eos esse non veros, sed ipsorum contrarium verum esse, cum diceret se necesse rationibus factis in contrarium respondere. Ideoque nè per assertionem, & prædicationem, & doctrinam hujusmodi in errorem (quod absit) animæ simplicium prolabantur, dictos articulos, & quemlibet eorum, tanquam falsos, & erroneos & à sana doctrinâ devios auctoritate Apostolicâ damnamus, & reprobamus, de Fratrum nostrorum Consilio, & assensu doctrinam ipsius contrariam veram esse, & Catholicam asserentes, cum illi, qui prædictis Fratribus confitentur, non magis teneantur eadem peccata confiteri iterum, quam si alias illa confessi fuissent eorum proprio sacerdoti. Operantes igitur unitatis vias notas esse Fidelibus, & cunctis erroribus aditum præcludere, nè subintrent juxta dictum Concilium generale, felicitis recordationis Alexandri IV. & Clementis IV. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum vestigia imitando, univèrsis, & singulis districtius inhibemus, ne quisquam dictos articulos per nos, ut præmittitur damnatos, & etiam reprobatos, vel contenta in ipsis, vel aliquo ipsorum, utpotè à Catholicis mentibus respuenda tenere audeat, vel defendere quomodolibet, vel docere. Quo circa universitati vestræ per Apostolica scripta mandamus, distictè præcipientes, quatenus univèrsi, & singuli vestrum in Civitatibus, & diocesis vestris, convocato clero communiter præmissa omnia, & singula per vos, seu alios solemniter publicetis. Nos etiam eidem Magistro J. mandavimus, quod ipse in Scholis, & in sermone Parisiis dictos articulos, & contenta in eis tanquam veritati contraria propria vocis oraculo, & asserente constanti publicè debeat revocare. Quod se facturum dictus J. efficaciter repromisit.

Datum Avinioni VIII. Calendas Augusti, Pontificatus nostri anno quinto.

Concedit literas, & possessiones Templariorum Fratribus Hospitalis S. Joannis Hierosolimitani in Angliâ: anno 1322.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Eduardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

DUdum post sublatum quondam Ordinem militiae Templi Hierosolimitani, in generali concilio Viennensi, felicitis recordationis, Clemens Papa Quintus prædecessor noster, sicut ad communem omnium notitiam credimus pervenisse, volens de bonis ipsius ordinis salubriter ordinare. Eodem approbante Concilio, domum ejusdem militiae Templi, cæteraque Domos, Ecclesias, Capellas, Oratoria, Civitates, Castra, Villas, Terras, Grangias, Loca, Possessiones, jurisdictiones, Redditus atque jura, omniaque alia bona, mobilia, immobilia, vel se moventia cum omnibus membris, juribus, & pertinentiis suis ultra & citra mare, ac in univèrsis, & quibuslibet mundi partibus consistentia. Quæ ordo ipse, ac magister & Fratres ejusdem

ANNO
1321.XVI.
Ex Archiv.
Angliæ Ri-
mer. Tom.
3. pag. 96.

ANNO
1322.

Ordinis militiae Templi, tempore quo idem magister, & nonnulli ex eisdem Fratribus commaniter capti fuerant, per se, vel quoscunque alios habebant, tenebant, & possidebant, vel ad eisdem, Domum & Ordinem, & ad dictos, magistrum & Fratres ipsius ordinis militiae Templi, quomodolibet pertinebant. Nec non & actiones ac jura, quae dictis Domui, Ordini, vel Personis ipsius quomodolibet competebant, vel competere poterant, contra quoscunque cuiuscumque dignitatis, status vel conditionis existerent. Cum omnibus Indulgentiis, Privilegiis, Immunitatibus, & libertatibus, quibus praefatus Magister & Fratres dictorum domus & ordinis, ac ipsi Domus & Ordo, per sedem Apostolicam, vel Catholicos Imperatores, Reges, ac Principes, & Fideles alios, vel quocumque modo erant legitime communiti, Ordini ejusdem Hospitalis Sancti Johannis Hierosolimitani, & ipsi Hospitali; Quibusdam tamen, ex dictis bonis, in certis locis consistentibus tunc per praedecessorem eundem exceptis; quae nos postmodum ad apicem summi Apostolatus assumpti, praeter quaedam ex eis, de quibus aliter duximus ordinandum, eisdem Magistro & Fratribus ac Hospitali sancti Johannis Hierosolimitani, de Fratrum nostrorum Consilio, modo simili duximus concedenda, donavit, concessit, univit, incorporavit, applicavit, & annexuit in perpetuum, de Apostolica plenitudine potestatis. Qualiter etiam idem Praedecessor occupatores dictorum bonorum, ac illicitos detentores, cuiuscumque status, Conditionis, Excellentiae, vel dignitatis existerent; etiam si Pontificali, vel Regali dignitate fulgerent, nisi infra unius mensis spatium, postquam per eisdem Magistrum & fratres, vel ipsorum quemlibet, aut Procuratores eorum ipsorum nomine requisiti fuissent, dicta bona plene libere, & expedite dimitterent ipsis in quibuscumque partibus, & pertinentiis constitutis, & eorum singulis, vel Procuratoribus eorundem nomine Hospitalis & Ordinis praedictorum. Nec non & omnes qui scienter occupatoribus & detentoribus praebatis in occupatione vel detentione huiusmodi, darent Consilium, auxilium, vel favorem, publice, vel occulte, Excommunicationis, capitula verò; Collegia, seu conventus Ecclesiarum & monasteriorum, nec non & Universitates, Civitatum, Castrorum, Villarum, & aliorum locorum, & ipsa, Civitates, Castra, Villas, & loca, quae in his culpabilia existerent; & etiam Civitates, Castra, & loca in quibus detentores, & occupatores huiusmodi obtinerent Dominium temporale, si iidem Domini temporales, in dimittendo bona praedicta & restituendo illa Magistro & Fratribus Ordinis Hospitalis ejusdem, nomine Hospitalis ipsius, obstaculum exhiberent, & infra dictam mensem ab huiusmodi praemissis non desisterent postquam super hoc, ut praemittitur, requisiti forent interdicti sententia ipso facto subjacere decrevit; à quibus absolvi non possent, donec super his plenam & debitam satisfactionem exhibere curarent. Et nihilominus occupatores & detentores huiusmodi, vel praestantes eisdem ut praemittitur auxilium, consilium, vel favorem, sive singulares Personae, sive capitula, Collegia, seu Conventus Ecclesiarum & Monasteriorum ac Universitates civitatum, Castrorum, Terrarum, vel aliorum locorum existerent, praeter poenas praescriptas, omnibus, quae à Romana, vel aliis Ecclesiis quibuscumque tenerent in feudum, esse privatos, seu privatas ipso facto decrevit; ita quod ad

Ecclesias, ad quas illa spectabant, revertentur libere, & sine contradictione quacunque; ipsarumque Ecclesiarum Praelati sive Rectores, de ipsis, pro sua voluntate disponerent, sicut utilitati ipsarum Ecclesiarum cognoscerent expedire. Et licet tu, progenitorum tuorum succedens virtutibus, qui Ecclesiae Romanae Ordinationibus & mandatis semper humiliter paruerunt, ad requisitionem ipsorum, Magistri & Fratrum, facta tibi de concessione huiusmodi & aliis praemissis fide plenaria omnia praefata bona dicti quondam Ordinis Templi, in Regno & Terris tuis consistentia, tanquam devotus Ecclesiae filius, Magistro & Fratribus, ac Hospitali praedictis obedientiae pura & libera dimisisses, eaque omnia expedita per alios Regni tui dimitti mandasses; nonnulli tamen Comites, & Barones, Nobiles, milites, Universitates, Civitatum, Castrorum, & alii laici, & quod gravius mentem nostram amaricat, aliae personae Ecclesiasticae, quae se deberent pro fratribus ipsis murum defensionis opponere, praefatas sententias non verentes, ad dicta bona, concessa, ut praedicitur, pro tam salubri negotio Magistro & Fratribus supra dictis extendentes manus suas rapaciter, ea sicut ex ipsorum Magistri & Fratrum dolorosis audiveramus relictibus occupant haecenus violenter, & detinebant violentius occupata, sicut adhuc detinere noscuntur in animarum suarum perniciem, grave damnum Hospitalis ejusdem, ac Terrae Sanctae praecipue ad cuius subsidium deputata, ut praedicitur, fore noscuntur non modicum detrimentum; nonnullis executoribus eisdem Magistro & Fratribus super eisdem bonis & sententiis supra dictis per praedecessorem deputatis eundem, & quod deterius est, per eisdem Magistrum & Fratres requisitis frequenter in ipsorum manifestam injuriam, & Apostolicae sedis contemptum procedere non curantibus in praemissis. Propter quod, cum nostra interesset sicut & interest in praedictis auxiliatrices manus apponere quibus specialiter inest ipsius Terrae Sanctae cura praecipua cuius oppressiones, Deo teste, nos opprimunt, & ad recuperationem ipsius intentis desiderii aspiramus, ac de tali, super occupationibus ipsis, volentes remedio subvenire, quod tam salubris negotii videlicet, Terrae praedictae subsidii, tolleretur cuiuslibet causa praepediti, & concessio dictorum bonorum facta per sedem eandem, debitum fortiretur effectum, & occupatores huiusmodi à suis illicitis respicerent actibus, ipsosque sequeretur poena condigna. Venerabilibus Fratribus nostris Cantuariensi, & Eboracensi Archiepiscopis, ipsorumque suffraganeis, in virtute obedientiae, & sub poena suspensionis, quam eos & quemlibet eorum postquam huiusmodi mandatum nostrum pervenisset ad eos, incurrere volumus ipso facto, si mandatis Apostolicis in hac parte negligerent obedire, per diversas dedimus litteras in mandatis, ut omnes & singulos in eorum Civitatibus & Diocesis constitutos, cuiuscumque status, vel Conditionis existerent, quos invenirent bona occupasse, vel occupata tenere praedicta, per se vel alios, publice, vel occulte preemptorie monere curarent, ut infra unius mensis spatium, post monitionem ipsorum ea omnia & singula, in quibuscumque consistenterent, & quocumque nomine censerentur, cum fructibus inde perceptis, & qui medio tempore percipi potuerunt, Magistro &

ANNO
1322.

ANNO
1322.

Fratribus ac Hospitali restituerent supra dictis: alioquin si infra dictum terminum, hujusmodi monitioni humiliter & effectualiter non parerent, occupata per eos, vel ipsorum nomine cum fructibus inde perceptis, ut prædicitur, non dimittendo libere magistro & Fratribus ante dictis, ipsos omnes & singulos, cujuscumque status, Ordinis, vel conditionis existerent, quantacumque dignitate fulgerent, ex tunc auctoritate nostra Excommunicationis; Capitula verò, Collegia, seu Convventus Ecclesiarum & Monasteriorum, nec non & Universitates Civitatum, Castrorum, Villarum, & aliorum locorum; & ipsa civitates, Castra, Villas, & loca, quæ in his culpabilia forent, vel in quibus occupatores hujusmodi obtinerent Dominium temporale, si infra dictum terminum post mentionem hujusmodi, bona non restituerent, ut præmittitur, a te dicta ipso facto decernerent interditi sententis subjacere. Et ad majorem ignominiam eorundem dictas sententias, & alias pœnas per Prædecessorem eundem, ut prædicitur, promulgatas, denunciarent incurrisse, & facerent ab illis nunciari, & ab omnibus artibus evitari, donec restituerent, cum integritate præmissa, & mererentur absolutionis beneficium obtinere. Et licet postmodum dictum mandatum nostrum Archiepiscopi & suffraganei memorati diligenter fuerint executi, nonnulli tamen, sicut ex conquestione Magistri & Fratrum prædictorum accepimus, prætextu quarundam appellationum ad sedem interjectarum frivole supra dictam, & Inhibitionem quas injustè super his fieri procurarunt, præfata bona injustè & indebite retinebant, illaque dictis Magistro & Fratribus, quamvis dictæ Ordinationi celsitudo Regia parvissis dictis Magistro & Fratribus bona dimississet, eadem reddere non curabant. Propter quod Archiepiscopi & suffraganei memorati denunciarunt eisdem, juxta prædicti mandati nostri tenorem, dictas pœnas & sententias incurrisse, quas diu sustinerunt, sicut, & adhuc sustinent animis induratis, in propriæ salutis dispendium & scandalum plurimorum. Postmodum autem nos, volentes detentorum ipsorum malitiis obviare, Archiepiscopis & suffraganeis supra dictis, sub eisdem pœnis, per alias diversas nostras dedimus litteras in mandatis ut omnes & singulos domorum & aliorum prædictorum bonorum detentores, in eorum Civitatibus, & Diocesisbus consistentes, quibusvis affectu favore & timore sepositis, ad restitutionem domorum & bonorum ipsorum per aggravationem pœnarum & sententiarum earundem, appellationibus & inhibitionibus memoratis nequaquam obstantibus compellere procurarent. Cum igitur dilectissime Fili, hujusmodi restitutionis nondum fuerit debitus subsecutus effectus, nosque illam pro Terræ Sanctæ commodis, ad quæ desideranter aspirare te novimus, intentis desideris affectemus. Magnificentiam Regiam paterno rogamus & hortamur affectu, & per misericordiam ejus, qui Terram ipsam asperione sui pretiosissimi sanguinis, pro humani salute generis consecravit, instantius obsecramus, quatinus Domo & bona prædicta præfatis Magistro & Fratribus, sic plenè, sic integrè, pro divina & Apostolicæ sedis ac nostræ reverentia restitui facias cum effectu, detentores ipsorum laicos videlicet, ad restitutionem eorum integram, prout expediens fuerit, compellendo; & super his, Archiepiscopis & suffraganeis me-

moratis, favoribus & auxiliis opportunis nec non & per potentiam Brachii secularis, si opus fuerit, assistendo, quod dicti Magister & Fratres eorum in hac parte juris plenius assequantur; tibi proinde apud eum qui pro minimis grandia recompensat, augeatur cumulus meritorum, humanæ laudis crescant præconia, & à nobis condigna proveniat actio granarum, nosque pro restitutione bonorum hujusmodi, non oporteat amplius laborare.

Datum Avinion. Decimo Calendas Junii Pontificatus nostri anno Sexto.

Contra usurpantes Romani Imperii Vicariatum: anno circiter 1323.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

SI Fratrum & coepiscoporum nostrorum, & aliorum quorumlibet jura illibata servari, & ab omni fore dispendio diminutionis extranea cupimus, & ad id libenter nostræ sollicitudinis studium adhibemus, multo fortius equidem pro nostris, & Romanæ Ecclesiæ sponse nostræ juribus, & honoribus conservandis ex injuncto nobis officii debito, apostolicæ provisionis partes tenemur intendere, nè temporibus nostris usurpationis injuriam subeant, aut detrimentum cujuscumque derogationis incurrant. Sanè in nostram, & Fratrum nostrorum deductum est, fama divulgante, notitiam, quod licet de jure sit liquidum, & ab olim fuerit inconcussè servatum, quod vacante imperio, sicut & nunc per obitum quondam Henrici Romanorum Imperatoris vacasse dignoscitur, cum in illo ad saecularem judicem nequeat haberi recursus, ad summum Pontificem cui in persona beati Petri terreni simul, & celestis imperii jura Deus ipse commisit, jurisdictionis Imperii prædicti devolvitur, ac illam, absque alterius participio durante vacatione hujusmodi, per se vel per alium, seu alios exercet in eodem imperio pleno jure: nonnulli tamen in Italiæ partibus potestatis, & dignitatis fastigium illicitè ambiantes, in nostrum, & Sanctæ Romanæ matris Ecclesiæ, quantum in eis est præjudicium evidens, ac diminutionem honoris, & juris, vicariatus, seu alterius cujuscumque nomen officii, quod ipso Imperatore vivente ex ipsius fortè commissione gerebant in certis terris, territoriis, sive locis post decessum ipsius absque nostra, vel apostolicæ sedis petita, vel obtenta licentia retinere sibi, & nonnulli etiam de novo assumere, quod non gesserunt antea temerariis ausibus præsumserunt: quo vel quibus adhuc non verentur abuti, ac sub ejus, vel eorum colore multa facere, & fecisse noscuntur, quæ in nostram, & Ecclesiæ prædictæ injuriam aperte redundant, non abhorrentes pro his variis involvi criminibus, nec divinæ majestatis formidantes offensam. Quia igitur error cui non restituitur approbari videtur, & latum pandit delinquentibus sinum, qui eorum pervertis conatibus non resistit. Nos volentes nostris & Ecclesiæ sponse nostræ juribus & honoribus in hac parte prospicere, & malis, ac scandalis, quæ ex usurpativa retentione, seu assumptione hujusmodi orta sunt hastenus, & quæ procul dubio possent in antea subaritari, celeriter obviare, necnon periculis animarum hujusmodi retinentium, & usurpantium nomina, & eis abutentium, ut præfertur, salubriter occurrere cupian-

ANNO
1323.XVII.
Ex Anecd.
Martene
Tom. 2. col.
641.